

F. W. Engdahl, Global Research: TOXIKOLOGIE VS VIROLOGIE ROCKEFELLERŮV INSTITUT A KRIMINÁLNÍ PODVOD S OBRNOU (VIDEA)

- CZ24 News | 16. července 2022

USA: Jedním z důsledků údajného nového viru SARS Covid, který se veřejně objevil v roce 2019 bylo, že lékařská specializace virologie byla v médiích povýšena na takřkajíc božskou. Jen málokdo z nás chápe počátky virologie a její povýšení do vedoucí role v dnešní lékařské praxi. K tomu je zapotřebí podívat se na počátky a politiku prvního amerického lékařského výzkumného ústavu, Rockefellerova institutu pro lékařský výzkum, dnes Rockefellerovy univerzity, a jeho práce na viru, o němž tvrdil, že je to virus dětské obrny.

V roce 1907 propukla v New Yorku značná epidemie nemoci, která zavraždila řediteli Rockefellerova institutu, doktoru **Simonu Flexnerovi**, skvělou příležitost nárokovat si objev neviditelného „**viru**“ který nalezl v nemoci svévolně nazvané **poliomyelitida**. Slovo poliomyelitida znamená jednoduše zánět šedé hmoty míšní. V tom roce bylo asi 2 500 Newyorčanů, většinou dětí, diagnostikováno jako nemocné nějakou formou poliomyelitidy, včetně ochrnutí a dokonce úmrtí.

Flexnerův podvod

Nejpozoruhodnějším aspektem celé ságy s dětskou obrnou v USA v první polovině 20. století byla skutečnost, že všechny klíčové fáze tohoto byznysu ovládali lidé napojení na **Rockefellerovu** lékařskou kabalou. Podvod začal tvrzením ředitele Rockefellerova institutu **Simona Flexnera**, že on a jeho kolega **Paul A. Lewis** „**izolovali**“ patogen, okem neviditelný, dokonce menší než bakterie, o němž tvrdili, že v řadě ohnisek v USA způsobuje ochromující onemocnění. Jak na tuto myšlenku přišli?

V článku zveřejněném v roce 1909 v časopise **Journal of the American Medical Association** **Flexner** tvrdil, že on a **Lewis** izolovali virus poliomyelitidy, který je za ni zodpovědný. Uvedl, že se jim podařilo úspěšně „**přenést**“ poliomyelitidu přes několik opic, z opice na opici. Začali tím, že do mozku opic vstříkli nemocnou lidskou míšní tkáň mladého chlapce, který zemřel pravděpodobně na virus. Poté, co jedna opice onemocněla, byla suspenze její nemocné míšní tkáně vstříknuta do mozku dalších opic, které rovněž onemocněly.

Prohlásili, že lékaři Rockefellerova institutu tak prokázali příčinnou souvislost záhadné nemoci s virem poliomyelitidy. Nic takového však neudělali. **Flexner a Lewis** to dokonce přiznali:

Protože se nám nepodařilo objevit bakterie, ani ve snímcích, ani v kulturách, které by mohly být příčinou onemocnění, a protože v naší dlouhé sérii rozmnožování viru na opicích se ani u jednoho zvířete neprokázaly v lézích koky popsané některými předchozími badateli, a protože se nám nepodařilo získat žádné takové bakterie z námi zkoumaného lidského materiálu, měli jsme za to, že je lze vyloučit z úvahy.

To, co pak udělali, byla bizarní domněnka, skok víry, nikoli vědecké tvrzení. Vzali svou hypotézu o virovém exogenním ději a učinili ji faktem, aniž by pro to měli jakýkoli důkaz. Tvrdili: „*Proto infekční agens epidemické poliomyelitidy patří do třídy drobných a filtrovatelných virů, které dosud nebyly s jistotou prokázány pod mikroskopem.*“ Proto?

Simon Flexner jednoduše tvrdil, že opice „**musel**“ zabít **virus** dětské obrny, protože **jiné** vysvětlení **nenášel**. Po jiném zdroji onemocnění ve skutečnosti nepátral. To nebyla vědecká izolace. Byla to divoká spekulace: „*dosud nebyla s jistotou prokázána pod mikroskopem.*“, Přiznali to v [následném článku](#) v časopise JAMA z 18. prosince 1909 s názvem: THE NATURE OF THE VIRUS OF EPIDEMIC POLIOMYELITIS.

Takzvaný „**virus**“, který vpravovali do opic, **byl sotva čistý**. Obsahoval také blíže neurčené množství kontaminujících látek. Obsahoval „očistěnou míchu, mozek, výkaly, dokonce i mouchy byly rozemlety a vstříknuty opicím, aby vyvolaly ochrnutí,“. Dokud **Jonas Salk** nezískal v dubnu 1955 od americké vlády souhlas s vakcínou proti dětské obrně, nebyla vědecky prokázána existence viru způsobujícího poliomyelitidu neboli dětskou paralýzu, jak se jí obecně říkalo. To platí dodnes. Všichni lékaři přijali Flexnerovo slovo, že se „musí“ jednat o virus.

Rockefellerův institut, Flexner a Americká lékařská asociace

Rockefellerův institut byl založen z majetku **Standard Oil** Johna D. **Rockefellera** v roce 1901 jako první americký biomedicínský institut. Jako vzor mu byly francouzský **Pasteurův institut** (1888) a německý **Institut Roberta Kocha** (1891). Jeho první ředitel **Simon Flexner** sehrál klíčovou a nejzásadnější roli ve vývoji toho, co se stalo schválenou americkou lékařskou praxí. **Cílem Rockefellerů** bylo zcela **ovládnout americkou lékařskou praxi** a přeměnit ji, alespoň zpočátku, v nástroj propagace lékařských léků schválených Rockefellerovými zájmy. Do té doby chtěli monopolizovat léčivé přípravky vyráběné při rafinaci ropy, podobně jako to udělali s ropou.

V době, kdy šéf Rockefellerova institutu Simon Flexner publikoval své nepřesvědčivé, ale vysoce ceněné studie o dětské obrně, zařídil, aby jeho bratr **Abraham Flexner**, učitel bez lékařského vzdělání, vedl společnou studii Americké lékařské asociace (AMA), Rockefellerovy rady pro všeobecné vzdělávání a Carnegieho nadace, [kterou založil](#) Rockefellerův blízký přítel Andrew Carnegie.

Studie z roku 1910 nesla název **Flexnerova zpráva** a jejím zdánlivým cílem bylo prozkoumat **kvalitu všech amerických lékařských fakult**. Výsledek zprávy byl však **předem daný**. Vazby mezi [dobře zajištěným](#) Rockefellerovým institutem a AMA šly přes zkorumpovaného šéfa AMA **George H. Simmonse**.

Simmons byl také redaktorem vlivného časopisu **Journal of the American Medical Association**, který dostávalo přibližně 80 000 lékařů v celé Americe. V podstatě tím měl nad sdružením lékařů téměř absolutní moc. Kontroloval rostoucí příjmy z reklamy farmaceutických společností, které v jeho časopise propagovaly lékařům AMA své léky, což byl velmi výnosný byznys. Byl klíčovou součástí **Rockefellerova** lékařského převratu, který měl zcela předefinovat přijatelnou lékařskou praxi od nápravné či preventivní léčby k používání často smrtelně nebezpečných léků a nákladných operací. Jako šéf AMA si Simmons uvědomil, že konkurence množících se lékařských škol, včetně tehdy uznávané chiropraxe, osteopatie, homeopatie a přírodní medicíny, snižuje příjmy jeho lékařů, protože počet lékařských škol AMA vzrostl z přibližně 90 v roce 1880 na více než 150 v roce 1903.

Abraham Flexner, bývalý ředitel soukromé školy, v roce 1909 navštívil různé americké lékařské

školy a doporučil, aby **byla uzavřena** celá **polovina** ze 165 lékařských škol, které označil za „**nevyhovující**“. Tím se snížila konkurence jiných přístupů k léčení nemocí. Nemilosrdně se zaměřili na tehdy rozšířené naturopatické lékařské školy, chiropraktické školy, osteopaty i nezávislé alopatické školy, které se nechtěly připojit k režimu AMA.

Rockefellerovy peníze pak šly do **vybraných škol** s podmínkou, že profesori budou **prověřeni** Rockefellerovým institutem a učební **osnovy** se zaměří na léky a chirurgii jako léčbu, nikoli na prevenci, ani na výživu, ani na toxikologii jako možné příčiny a řešení. Museli přijmout **Pasteurovu** zárodečnou teorii nemocí, která tvrdí, že [jeden zárodek odpovídá jedné nemoci](#). **Rockefeller** ovládaná média zahájila koordinovaný **hon na čarodějnice** proti všem formám alternativní medicíny, bylinným lékům, přírodním vitamínům a chiropraxi – proti všemu, co není kontrolováno Rockefellerovými patentovanými léky.

Do roku 1919 Rockefellerova všeobecná vzdělávací rada a Rockefellerova nadace vyplatily lékařským fakultám Johnse Hopkinse, Yaleovy univerzity a Washingtonovy univerzity v Saint Louis více než **5,000.000** dolarů. V roce 1919 poskytl John D. Rockefeller dalších **20,000.000** dolarů v cenných papírech „na podporu lékařského vzdělávání ve Spojených státech“. To by bylo srovnatelné s dnešními asi **340 miliony** dolarů, což je obrovská částka. Stručně řečeno, Rockefellerovy finanční zájmy se ve dvacátých letech 20. století [zmocnily amerického lékařského vzdělávání a lékařského výzkumu](#).

Vytvoření virologie

Toto ovládnutí medicíny, podporované nejvlivnější organizací lékařů **AMA** a jejím zkorumpovaným šéfem **Simmonsem**, umožnilo Simonu **Flexnerovi** doslova vytvořit moderní virologii podle Rockefellerových pravidel. Velmi kontroverzní **Thomas Milton Rivers** jako ředitel virologické laboratoře Rockefellerova institutu vytvořil ve 20. letech 20. století **virologii** jako samostatný obor, oddělený od **bakteriologie**. Uvědomili si, že mohou daleko snadněji manipulovat, když mohou prohlašovat smrtící patogeny za neviditelné zárodky nebo „**viry**“. Ironií osudu slovo virus pochází z latiny a znamená jed.

Virologie, redukcionistický lékařský podvod, je **výtvorem Rockefellerovy** lékařské kabaly. Tato velmi důležitá skutečnost je dnes pohřbena v análech medicíny. Nemoci, jako jsou neštovice, spalničky nebo poliomyelitida, byly prohlášeny za způsobené neviditelnými patogeny zvanými specifické viry. Kdyby vědci dokázali „**izolovat**“ neviditelný **virus**, teoreticky by mohli najít vakcíny, které by lidi ochránily před poškozením. Tak zněla jejich teorie. Pro Rockefellerův kartel farmaceutických společností, k němuž tehdy patřila společnost **American Home Products**, která lživě propagovala léky bez prokázaného účinku, jako byl **Preparation H** na hemoroidy nebo **Advil** proti bolesti, **Sterling Drug**, která po první světové válce převzala americká aktiva včetně **Aspirinu** německé společnosti Bayer AG, Winthrop Chemical, American Cyanamid a její dceřiná společnost Lederle Laboratories, Squibb a Monsanto, to byl obrovský přínos.

Výzkumníci virů v Rockefellerově institutu brzy, kromě tvrzení, že objevili virus poliomyelitidy, prohlásili, že objevili i viry způsobující právě **neštovice**, **příušnice**, **spalničky** a žlutou **zimnici**. Poté oznámili „**objev**“ preventivních **vakcín** proti zápalu **plic** a **žluté zimnici**. Všechny tyto „objevy“ oznámené Institutem se **ukázaly jako falešné**. Díky kontrole výzkumu v nové oblasti virologie mohl Rockefellerův institut ve spolčení se Simmonsem v **AMA** a jeho stejně zkorumpovaným nástupcem Morrisem **Fishbeinem** propagovat nové patentované vakcíny nebo „léky“ ve vlivném časopise AMA, který dostával každý členský lékař v Americe. Ale ty Farmaceutické společnosti, které **odmítaly platit** za reklamu v časopise AMA, byly z AMA vyřazeny a dány na černé listiny.

Kontrola výzkumu obrny

Simonu Flexnerovi a vysoce vlivnému **Rockefellerovu institutu** se v roce 1911 podařilo dosáhnout toho, že příznaky, které byly označovány jako poliomyelitida, byly do amerického zákona o veřejném zdraví zaneseny jako „**nakažlivé, infekční onemocnění způsobené virem přenášeným vzduchem**...“. Nicméně i oni přiznali, že neprokázali, jak se nemoc dostává do lidského těla. Jak zdůraznil jeden zkušený lékař v lékařském časopise v roce 1911: „*Naše současné znalosti o možných způsobech nákazy jsou založeny téměř výhradně na práci, která byla provedena v tomto městě v Rockefellerově institutu.*“ V roce **1951 Dr. Ralph Scobey**, kritik Rockefellerova spěchu v otázce nákazy dětskou obrnou, poznamenal: „*To se samozřejmě spoléhalo spíše na pokusy na zvířatech než na klinické výzkumy...*...“ **Scobey** také poukázal na nedostatek důkazů, že poliomyelitida je nakažlivá: „... *děti postižené touto nemocí byly drženy na všeobecných nemocničních odděleních, přičemž ani jeden z ostatních chovanců nemocničních oddělení nebyl touto nemocí postižen.*“ **Obecný postoj** v té době byl shrnut v **roce 1911**: „*Přes nedostatek absolutních důkazů se nám zdá, že nejlepším zájmem společnosti by bylo, kdybychom na nemoc pohlíželi z [nakažlivého hlediska](#).*“

Tím, že příznaky poliomyelitidy byly klasifikovány jako vysoce **nakažlivé** onemocnění způsobené neviditelným, údajným exogenním nebo vnějším virem, **Rockefellerův** institut a **AMA** dokázaly **přerušit** jakýkoli seriózní **výzkum** alternativních vysvětlení, jako je vystavení chemickým pesticidům nebo jiným toxinům, aby vysvětlily sezónní propuknutí nemoci a ochrnutí, dokonce i úmrtí, většinou u velmi malých dětí. To způsobilo fatální následky, které přetrvávají dodnes.

Na scénu přichází DDT

Ve svém prohlášení z roku 1952 před Sněmovnou reprezentantů USA, která zkoumala možné nebezpečí chemických látek v potravinářských výrobcích, doktor Ralph Scobey poznamenal:

Téměř půl století se výzkumy poliomyelitidy zaměřovaly na předpokládaný exogenní virus, který se dostává do lidského těla a způsobuje toto onemocnění. Způsob, jakým je nyní uveden zákon o veřejném zdraví, ukládá pouze tento typ vyšetřování. Na druhou stranu nebyly prováděny žádné intenzivní studie, které by zjišťovaly, zda takzvaný virus poliomyelitidy není autochtonní chemickou látkou, která se do lidského těla vůbec nedostává, ale je pouze důsledkem exogenního faktoru nebo faktorů, například [potravinového jedu](#).

Toxiny jako příčina nebyly zkoumány, a to i přes obrovské množství důkazů.

Během 30. let 20. století, kdy došlo k hospodářské depresi a poté k válce, bylo zaznamenáno jen několik nových velkých ohnisek poliomyelitidy. Avšak bezprostředně po skončení **druhé světové války** zejména drama dětské obrny **explodovalo** do velkých rozměrů. Od roku **1945** bylo každé léto v celé Americe diagnostikováno a hospitalizováno stále více dětí s poliomyelitidou. Méně než 1 % případů bylo skutečně vyšetřeno pomocí krevních testů nebo testů moči. Asi 99 % bylo diagnostikováno pouze na [základě příznaků](#), jako jsou akutní bolesti končetin, horečka, žaludeční nevolnost, průjem.

V roce **1938** byla za podpory **Franklina D. Roosevelta**, který se stal obětí dětské obrny, založena Národní nadace pro dětskou obrnu (**March of Dimes**), která získala dary osvobozené od daně na financování výzkumu dětské obrny. Německý lékař a výzkumník Dr. **Henry Kumm** přišel do USA a v

roce 1928 nastoupil do Rockefellerova institutu, kde zůstal až do roku 1951, kdy nastoupil do Národní nadace jako ředitel výzkumu obrny. Ke Kummovi se v Národní nadaci připojil další klíčový veterán Rockefellerova institutu, takzvaný „otec virologie“ Thomas M. **Rivers**, který předsedal poradnímu výboru nadace pro výzkum vakcín a dohlížel na výzkum **Jonase Salka**. Tyto dvě klíčové postavy Rockefellerova institutu tak kontrolovaly finanční prostředky na výzkum dětské obrny včetně vývoje vakcíny.

Během druhé světové války, ještě v Rockefellerově institutu, působil Henry Kumm jako konzultant americké armády, kde dohlížel na terénní studie v Itálii. Tam Kumm řídil [terénní studie](#) použití **DDT** proti tyfu a malarickým komárům v bažinách poblíž Říma a Neapole. **DDT** bylo patentováno jako insekticid švýcarskou farmaceutickou firmou Geigy a její americkou pobočkou v roce 1940 a poprvé bylo povoleno pro použití u vojáků americké armády v roce 1943 jako obecný dezinfekční prostředek proti vším, komárům a mnoha dalším druhům hmyzu. Až do konce války šla téměř veškerá produkce DDT v USA na vrub armády. V roce 1945 chemické společnosti dychtivě hledaly nové trhy. Našly je.

Na začátku roku **1944** americké noviny vítězoslavně informovaly, že **tyfus**, „obávaná nákaza, která provázela každou velkou válku v dějinách“, **již není hrozbou** pro americké vojáky a jejich spojence díky novému armádnímu prášku DDT, který „zabíjí vši“. Při experimentu v Neapoli američtí vojáci poprášili více než milion Italů DDT rozpuštěným v petroleji (!), čímž zničili vši, které šířily tyfus.

Henry Kumm z Rockefellerova institutu a americká armáda věděli, že, jak řekl jeden z výzkumníků, „**DDT je jed, ale pro válku je dostatečně bezpečný**. Každý člověk poškozený DDT by byl akceptovanou obětí boje.“ Vláda USA „omezila“ zprávu o insekticidech vydanou Úřadem pro vědecký výzkum a vývoj v roce 1944, která varovala před [kumulativními toxickými účinky](#) DDT u lidí a zvířat. **Dr. Morris Biskind** v článku z roku 1949 poznamenal: „Protože DDT je kumulativní jed, je nevyhnutelné, že dojde k rozsáhlé intoxikaci americké populace„. V roce 1944 **Smith** a **Stohlman** z National Institutes of Health po rozsáhlé **studii** kumulativní toxicity DDT upozornili: „*Toxicita DDT v kombinaci s jeho kumulativním působením a vstřebatelností z kůže představuje pro jeho používání jednoznačné zdravotní nebezpečí.*“ Jejich varování byla [vyššími úředníky ignorována](#).

Místo toho bylo **DDT** po roce **1945** po celé Americe propagováno jako nový **zázračný**, „**bezpečný**“ pesticid, podobně jako o tři desetiletí později **Roundup** s glyfosátem od společnosti **Monsanto**. Říkalo se, že DDT je pro člověka neškodné. Nikdo ve vládě však toto tvrzení seriózně vědecky neověřoval. O rok později, v roce 1945, když skončila válka, americké noviny vychvalovaly nové DDT jako „zázračnou“ látku, „zázrak“. Časopis **Time** označil DDT za „**jeden z největších vědeckých objevů druhé světové války**“.

Navzdory ojedinělým **varováním** před neověřenými vedlejšími účinky, že se jedná o perzistentní, toxickou chemickou látku, která se snadno hromadí v potravním řetězci, **schválila** vláda USA v roce 1945 **DDT** k obecnému použití. Úřad pro kontrolu potravin a léčiv (**FDA**), ovládaný zájmy Rockefellerových a AMA-drogerií, stanovil jako „**bezpečný**“ obsah **DDT** v potravinách do sedmi částic na milion, ačkoli to nikdo neprokázal. Chemické společnosti vyrábějící DDT zásobovaly tisk fotografiemi a anekdotami. Noviny nadšeně informovaly o tom, jak se nová zázračná chemická látka DDT testuje v USA proti komárům na jihu, o nichž se věřilo, že přenášejí malárii, a také o „ochraně arizonských vinic, sadů v Západní Virginii, bramborových polí v Oregonu, kukuřičných polí v Illinois a [mlékáren](#) v Iowě“. **Koncem 40. let 20. století bylo DDT v USA všude.**

Americká vláda tvrdila, že **DDT je** na rozdíl od arzenů a dalších insekticidů používaných před válkou **neškodné pro lidi**, dokonce i pro **kojence**, a že se může používat ve velkém množství. Od roku 1945 města jako Chicago **stříkala DDT** na veřejných plázech, v parcích a na koupalištích. **Ženy** v domácnosti si kupovaly domácí aerosolové **rozprašovače DDT**, aby jimi

postříkaly kuchyň a zejména dětské pokoje, dokonce i jejich matrace. Zemědělcům bylo nařízeno, aby DDT stříkali své plodiny a zvířata, zejména dojnice. V poválečné Americe **DDT propagovaly především Rockefellerovy** farmaceutické společnosti, jako American Home Products se svým aerosolovým sprejem DDT **Black Flag, a Monsanto**. V letech 1945 až 1952 se výroba DDT v USA [zdesetinásobila](#).

Když po roce 1945 v USA doslova **explodovaly** předpokládané případy **dětské obrny**, byla bez jakýchkoli důkazů rozvíjena teorie, že ochromující onemocnění dětskou obrnou nepřenáší toxické pesticidní chemikálie jako DDT, ale komáři nebo mouchy na lidi, především na malé děti nebo kojence. Poselstvím bylo, že DDT může bezpečně ochránit vaši rodinu před ochromující obrnou. Počet oficiálně evidovaných případů dětské obrny **vzrostl** z přibližně **25 000** v roce **1943** před civilním používáním DDT v USA na více než **280 000** případů v roce **1952**, kdy dosáhl svého vrcholu, což byl více než desetinásobný nárůst.

V říjnu **1945** bylo **DDT**, které používala americká armáda pod dohledem Henryho Kumma z Rockefellerova institutu, jak již bylo uvedeno, **schváleno** vládou USA k obecnému použití jako insekticid proti komárům a mouchám. Nesouhlasící vědci, kteří varovali před toxickými účinky DDT na lidi a zvířata, byli umlčeni. Rodinám bylo řečeno, že DDT může zachránit jejich děti před obávanou dětskou obrnou tím, že zabije obávaný hmyz.

Americké ministerstvo zemědělství doporučovalo farmářům, aby v boji proti komárům a mouchám omývali dojnice roztokem **DDT**. Kukuřičná pole byla letecky postříkována DDT, stejně jako ovocné sady. Byl však neuvěřitelně vytrvalý a jeho toxický účinek na rostliny a zeleninu byl takový, že se nedal smýt. V letech **1945 až 1952** se množství **DDT** postříkovaného na území USA rok od roku **zvyšovalo**. Pozoruhodné je, že **se zvyšoval i počet případů poliomyelitidy u lidí**.

Nejhorší epidemie dětské obrny

Počátkem padesátých let se v americkém Kongresu a mezi farmáři stále více upozorňovalo na možná nebezpečí spojená s intenzivním používáním pesticidů – nejen DDT, ale také ještě toxičtějšího BHC (benzenhexachloridu). V roce 1951 **Morton Biskind**, lékař, který úspěšně vyléčil několik stovek pacientů s otravou DDT, svědčil ve Sněmovně reprezentantů USA o možné souvislosti paralytické obrny s toxiny, konkrétně s DDT a BHC. Poznamenal.:

Zavedení insekticidu „DDT“ (chlorofenothanu) k nekontrolovanému obecnému používání veřejností a řada ještě smrtelnějších látek, které následovaly, nemá v historii obdoby. Není pochyb o tom, že žádná jiná lidstvu známá látka nebyla nikdy předtím vyvinuta tak rychle a rozšířena bez rozdílu na tak velké části zeměkoule v tak krátkém čase. Je to o to překvapivější, že v době, kdy bylo DDT uvolněno pro veřejné použití, bylo již v lékařské literatuře k dispozici velké množství údajů, které ukazovaly, že tato látka je pro mnoho různých druhů zvířat mimořádně toxická, že se kumulativně ukládá v tělesném tuku a že se objevuje v mléce. V té době bylo také zaznamenáno několik případů otravy DDT u lidí. Tato pozorování byla téměř zcela ignorována nebo [nesprávně interpretována](#).

Biskind dále vypovídal v Kongresu koncem roku 1950,

Začátkem loňského roku jsem publikoval sérii pozorování o otravě člověka DDT. Od doby krátce po poslední válce byl lékaři po celé zemi pozorován velký počet případů, u nichž se vyskytovala skupina příznaků, jejichž nejvýznamnějším rysem byla gastroenteritida,

trvale se opakující nervové příznaky a extrémní svalová slabost.

Popsal několik případů pacientů, u nichž po vyloučení expozice DDT a příbuzným toxinům vymizely závažné příznaky včetně paralýzy:

Mé původní zkušenosti s více než 200 případy, o nichž jsem informoval na začátku loňského roku, byly od té doby značně rozšířeny. Má následná pozorování nejen potvrdila názor, že DDT je zodpovědné za velké množství jinak [nevysvětlitelných lidských postižení](#).

Rovněž byla zaznamenána skutečnost, že nejvíce případů dětské obrny bylo vždy v letních měsících, kdy bylo maximum postříků DDT proti hmyzu.

Rockefellerův institut a **AMA** prostřednictvím svých agentů ve vládě USA **vytvořili** v letech 1946-1952 v USA mimořádnou zdravotní situaci zvanou **dětská obrna**. Učinili tak tím, že vědomě **propagovali** vysoce toxické **DDT** jako bezpečný způsob boje proti mýtickému hmyzu, který tuto nemoc šířil. Jejich propagandistická kampaň přesvědčila americké obyvatelstvo, že DDT je klíčem k zastavení šíření poliomyelitidy.

Počet případů dětské obrny náhle klesá

Národní nadace pro dětskou obrnu (NFIP) pod vedením dvou lékařů Rockefellerova institutu, Henryho **Kumma** a Thomase **Riverse**, odmítla kritiky, jako byli **Biskind** a **Scobey**. Přírodní léčebné postupy, jako například používání intravenózního vitaminu C při dětské paralýze, byly bez okolků odmítnuty jako „[šarlatánství](#)„. V dubnu 1953 se ředitelem výzkumu dětské obrny pro NFIP stal přední konzultant Rockefellerova institutu pro DDT, Dr. Henry Kumm. Financoval výzkum vakcíny proti obrně **Jonase Salka**.

Jeden odvážný lékař v Severní Karolíně, **Dr. Fred R. Klenner**, který rovněž studoval chemii a fyziologii, přišel s nápadem používat velké dávky intravenózní kyseliny askorbové – **vitaminu C** – na základě hypotézy, že jeho pacienti jsou obětí otravy toxiny a že vitamin C je silným detoxikačním prostředkem. Bylo to dávno předtím, než **Dr. Linus Pauling** získal Nobelovu cenu za výzkum vitaminu C. **Klenner** dosáhl během několika dní pozoruhodných **úspěchů** u více než **200** pacientů v [letních epidemiích](#) v letech 1949 až 1951. Rockefellerův institut a AMA neměly o vyhlídky na léčbu žádný zájem. Oni a Rockefellerovy kontrolovaná Národní nadace pro dětskou obrnu financovali **pouze vývoj vakcíny** proti obrně, a to na základě neprokázaného Flexnerova tvrzení, že obrna je nakažlivý virus, nikoliv důsledek otravy životního prostředí.

Pak se někdy od let **1951-1952**, kdy počet případů dětské obrny dosáhl rekordního počtu, začalo objevovat něco nečekaného. Počet případů diagnostikovaných jako dětská obrna v USA začal klesat. **Pokles** počtu obětí dětské obrny byl dramatický, rok od roku až do roku 1955, tedy dlouho **předtím**, než **byla Národní nadace a vakcína** proti dětské obrně Jonase Salka **schválena** pro veřejné použití a rozšíření.

Přibližně **rok před** náhlým **poklesem** případů dětské obrny doporučilo americké ministerstvo zemědělství farmářům, jejichž dojnice trpěly závažnými účinky DDT, aby používání **DDT omezili**. Rostoucí obavy veřejnosti o to, jak bezpečné je DDT pro člověka, včetně medializovaných slyšení v americkém Senátu na téma DDT a dětská obrna v roce 1951, také vedly k výraznému poklesu expozice DDT do roku 1955, přestože DDT bylo v USA oficiálně zakázáno až v roce 1972.

Počet případů takzvané „**dětské obrny**“ **klesl** v letech 1952-1956 přibližně o **dvě třetiny**, což bylo pozoruhodné **souběžně** s poklesem používání **DDT**. Teprve dlouho po tomto poklesu, na přelomu let 1955 a 1956, byla poprvé ve velkých populacích aplikována vakcína proti obrně vyvinutá Rockefellerem. Salk a AMA přisuzovali vakcíně veškeré zásluhy. **Úmrtí a ochrnutí** v důsledku Salkovy **vakcíny** byly **zamlčeny**. Vláda změnila definici dětské obrny, aby dále snížila počet oficiálních případů. Současně se výrazně **zvýšil** počet případů podobných onemocnění míšních nervů, jako je akutní ochablé ochrnutí, chronický únavový syndrom, encefalitida, meningitida, Guillainův-Barrého syndrom, svalová skleróza.

Proč na tom záleží

Před více než sto lety se nejbohatší muž světa, ropný magnát John D. **Rockefeller**, a jeho poradci rozhodli zcela **změnit způsob**, jakým se v USA a ve zbytku světa praktikuje medicína. Role Rockefellerova institutu a osobností jako Simon Flexner doslova dohlížela na **vynález kolosálního lékařského podvodu** kolem tvrzení, že neviditelný nakažlivý cizopasník, virus dětské obrny, způsobuje akutní ochrnutí a dokonce smrt mladých lidí. Politicky **zakázali** jakékoliv snahy o **spojení** nemoci s **otravou toxiny**, ať už **DDT** nebo **pesticidy** s arzenem, či dokonce otravou **kontaminovanými vakcínami**. Jejich zločinný projekt zahrnoval úzkou spolupráci s vedením AMA a kontrolu nad vznikajícím farmaceutickým průmyslem i nad lékařským vzděláváním. **Stejná Rockefellerova** skupina financovala **nacistickou** eugeniku v **Kaiser Wilhelm Institutes** v Německu ve **30. letech** 20. století i **Americkou eugenickou** společnost. V **70. letech** 20. století **financovala** vznik patentovaných geneticky **modifikovaných** semen, která všechna vyvinula skupina Rockefellerových společností vyrábějících chemické pesticidy – **Monsanto, DuPont, Dow**.

Dnes tuto kontrolu nad veřejným zdravím a lékařským průmyslovým komplexem vykonává **chránělec** Davida **Rockefellera** a zastávce eugeniky **Bill Gates**, samozvaný car **WHO** a světových vakcín. Dr. **Tony Fauci**, šéf **NIAID**, diktuje vakcínám mandát bez důkazů. Podvod, který stál za skandálem s virem dětské obrny po druhé světové válce, byl dnes zdokonalen pomocí počítačových modelů a dalších triků, aby se prosadil jeden údajně smrtící virus za druhým, od **Covid19** přes **opičí neštovice** až po **HIV**. Stejně jako v případě dětské obrny nebyl žádný z nich vědecky **izolován** a prokázáno, že by způsoboval tvrzené nemoci.

Stejná **nezdaněná Rockefellerova nadace**, která se dnes vydává za dobročinnou organizaci, stojí v centru globální **lékařské tyranie**, která stojí za **covidem19** a eugenickou agendou **Velkého resetu** Světového ekonomického fóra.

Jejich model **viru poliomyelitidy** jim pomohl vytvořit tuto **dystopickou lékařskou tyranii**. Říkají nám: „**Důvěřujte vědě**„.

AUTOR: F. William Engdahl

[ZDROJ](#)

Překlad a úprava videí: Admin Nekorektní TOP-CZ